

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku A. B. - B., B. Ł. i W. B.
przy uczestnictwie S. K., T. K. i L. M. - S.
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2010 r.,
zażalenia wnioskodawców A. B. B. i W. B.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 18 listopada 2009 r., sygn. akt III Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę kasacyjną A. B.-B. i W. B. wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 22 czerwca 2009 r. z powodu wniesienia jej po upływie terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem przez wnioskodawców A. B.-B. i W. B., którzy wnieśli o uchylenie zaskarżonego orzeczenia. W zażaleniu skarżący podnieśli, że skarga kasacyjna została wniesiona z przekonaniem zachowania terminu do jej wniesienia. Przekonanie to wynikało ze sprawdzenia dokumentacji posiadanej

przez wnioskodawców oraz ze sprawdzenia akt sprawy w Sądzie Rejonowym w Ł. Przed złożeniem skargi kasacyjnej wnioskodawcy podjęli bezskutecznie próby ustalenia daty doręczenia im odpisu zaskarżanego skargą kasacyjną postanowienia. Zdaniem skarżących, do pokwitowania doręczenia odpisu postanowienia z datą 26 października 2009 r. doszło na skutek pomyłki. Faktycznie tego dnia odpis postanowienia nie został jeszcze doręczony pełnomocnikowi wnioskodawców.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 22 czerwca 2009 r. został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawców: A. B.-B. i W. B. w dniu 26 sierpnia 2009 r. Dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął zatem w dniu 26 października 2009 r. Skarga kasacyjna została wniesiona w dniu 27 października 2009 r., a więc po upływie terminu do jej wniesienia. Zażalenie zawiera jedynie gołosłowne twierdzenia mające świadczyć o zachowaniu przez wnioskodawców terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, które są sprzeczne z treścią dokumentu znajdującego się w aktach sprawy – zwrotnego poświadczenia odbioru przez pełnomocnika wnioskodawców odpisu postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. Jest to dokument urzędowy, który, zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c., stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Okoliczności doręczenia pełnomocnikowi wnioskodawców odpisu postanowienia Sądu Okręgowego w dniu 26 sierpnia 2009 r. nie podważa skutecznie, załączona do zażalenia, poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawców, kserokopia awiza przesyłki nadanej przez Sąd Rejonowy w Ł. Z dokumentu tego nie wynika bowiem w jakiej sprawie i do kogo było adresowane pismo nadane przez Sąd Rejonowy. Ponadto data powtórnego jego awizowania nosi wyraźne ślady jej poprawiania.

W zażaleniu wnioskodawcy zawarli równocześnie wniosek „proszę o przyjęcie zgłoszonych argumentów, w miarę potrzeby o potraktowanie ich również jako wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia”. Nie ma podstaw, aby nadać zażaleniu inny charakter skoro wnioskodawcy nie tylko zaskarżyli postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 listopada 2009 r. odrzucające ich skargę kasacyjną, ale również w uzasadnieniu tego zażalenia kwestionowali stanowisko tego Sądu stanowiące podstawę wydania tego postanowienia o niezachowaniu przez nich terminu do wniesienia skargi

kasacyjnej. Rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania spóźnionej czynności procesowej np. wniesienia skargi kasacyjnej, aktualizuje się wówczas, gdy strona nie kwestionuje faktu dokonania tej czynności procesowej z uchybieniem terminu.

Wobec powyższego zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.